Ч. 78 | Второк 11 (23) цьвітня 1895. | Рік V.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Справи парляментарні.

Вже завтра збере ся Палата послів Ради державної на перше засїдане по сьвятах, а посли з'їзджають ся вже до Відня. На завтра скликала сполучена нїмецка лївиця повне засїдане свого клюбу, а нинї збирає ся на засїдане комісия буджетова, котра буде вести дальшу нараду над справою удержавненя зелїзниць. З великим зацїкавленем вижидають нових пояснень міністра торговлї в сїй справі. Також і комісия зелїзнича скликала вже, як доносить N. fr. Presse, своїх членів на засїдане, на котрого порядку дневнім стоїть роздїл рефератів о предложених перед великодними сьвятами законах о зелїзницях льокальних та нарада над петициями.

Підкомітет для комісиї виборчої збере ся, як здаєсь і як то було уложено на послїднім засїданю ще перед сьвятами, вже завтра і буде вести дальше свої наради. Зачувати, як каже N. fr. Presse, з певностию, що підкомітет буде міг незадовго закінчити свою роботу і предложить своє справоздане повному комітетови для реформи виборчої. Тимчасом розпічнуть ся на однім із найблизших засїдань комісиї буджетової, зараз по залагодженю етату міністерства торговлї, наради над буджетом міністерства просьвіти, підчас котрих порішить ся остаточно справа словеньскої ґімназиї в Цилеї. Коло польске, котре, як доносить та-ж сама ґазета, не зазначило ще свого становища в сїй справі, возьме єї сими днями під нараду.

Впрочім буде мусїла Палата послів в найблизших місяцях використувати час для своїх робіт, коли схоче залагодити бодай ті справи, що уважають ся за конечні, а котрі мусять бути залагоджені ще сеї сесиї. Справою реформи податків буде Палата займати ся що найменше аж до другої половини мая. Нарада над предложенем правительства о ревізиї катастру податку ґрунтового, котре вже з днем 1 липня має увійти в житє, займе мабуть також кілька засїдань. Деякі предложеня, до котрих Палата панів поробила поправки, мусять знову прийти під нараду Палати послів; так само прилагоджують ся для повного засїданя предложеня о зелїзницях льокальних, котрі так само яко дуже важні предложеня мусять бути залагоджені.

Після обчислень N. fr. Presse потягне ся дебата буджетова, котра має розпочати ся около 23 с. м. що найменше яких пять недїль. А позаяк спільні Делеґациї мають зібрати ся вже в першім тиждни червня, то они будуть конче мусїли спинити роботу Палати послів в сїм місяци. З того виходить ясно, каже згадана ґазета, що Палата послів буде мати досить труду, щоби аж до липня с. р. довести всї ті роботи до кінця, навіть і тогди, коли-б опозиция не думала умисно проволїкати роботу.

Допись.

З Коломийского Підгіря.

(Дещо про радикалів).

Ми селяни дуже радо читаємо вашу ґазету і любимо єї за то, що ви бороните нас і остерігаєте перед шкідливими аґентами і виступаєте остро против москвофілів. Але дуже нам дивно, чому не виступаєте против радикалів, котрі далеко шкідливійші від москвофілів, бо москвофіли тягнуть лиш до Росиї, а радикали таки просто не узнають нїякої власти, анї сьвітскої, анї духовної і страшно шкодять вірі християньско-католицкій. Они старають ся, аби були вибрані до сойму за послів і дурять людий, що всї порядки державні і церковні па свій лад перевернуть і аж тогди буде рай. Они лучать селян та робітників зі всякою зволочею, щоби зробити бунт. Як би ви знали все, що они роблять, то би-сьте що дня за них писали і темних людий від нещастя боронили.

Отже для добра нашого краю, церкви і любимого Цїсаря просимо умильно виступати против радикалів як найострійше і поучати темний нарід обох народностий, щоби покинув радикалів і тримав ся людий розуму і доброї волї, бо инакше пропаде. Они представляють народови, що десь там в Америцї дуже добре, бо там нема власти цїсарскої, а духовеньству також всяка власть відобрана і кождий як хоче, так робить. Они народови безплатно розкидають свої ґазети і шкідливі брошури, а то все веде до небезпечности для церкви і держави. Ваша ґазета повинна звертати увагу на той рух радикальний і спонукувати тих, до котрих се належить, щоби они той рух усмиряли.

Простїть, що пишу по старому, бо по новому і лучше не вмію. Від многих а многих селян і за всїх підписує:

Семен Григорієвич, з Підгіря.

(Слівце від Редакциї: Вп. Дописувателеви, хоч не маємо приятности знати єго особисто, дякуємо за єго допись, в котрій порушив дій-

---

57.

РОЗБИШАКИ НА РІЦІ МІСІСІПІ.

Повість з житя американьских полїшуків.

Фридриха Ґерстекера.

(Дальше.)

На дворі перейшов Келї попри мурина, що все ще сидїв скулений коло дерева, під котрим єго мучили, а відтак станув серед мужчин, зібраних в „бачелерсгаль“. Час не стояв — годї було єму тратити хоч би лиш одну хвильку, бо вже друга могла навести на них загладу. Отже короткими словами видав він ясні прикази і кождому з громади визначив, що має робити. Одні мали відшукати той човен, що приплив під остров, другим наказав перешукати всю гущавину. Коли б знайшли човен, то не мали нїчого робити, лиш сховати ся і добре єго стерегти, а тогди Ірляндець дістав би ся певно в їх руки. Коли ж би він зміркував, що єго викрили і він би сховав ся, то не міг би прецї утечи з острова і на якийсь час був би нешкідливий, доки би по дни таки сам не показав ся. Відтак порозставлювано всюди стійки, де лиш можна би було підплисти до острова, щоби завчасу виступити против незнаної ще доси небезпечности, а всї жителї острова дістали приказ, щоби спакували свої річи і були кождої хвилї готові до дороги. В тій цїли мусїли они в двоє так пильно стеречи своїх лодий, як доси, і взагалї треба було все зробити, щоби відвернути від себе вибух бурі бодай на так довго, як лиш було можна. Прецї ще не була й зовсїм річ певна, що їх нору хтось зрадив, бо тих обох, що вибрали ся єї шукати, можна було зробити зовсїм нешкідливими.

Коли-ж би жителїв Гелени, а особливо тих з єї околицї, удало ся втихомирити, то було би прецї нерозважно покидати із самого страху таке місце, якого другого не знайшов би нїгде в цїлих Сполучених Державах. На всякий случай могли они там держати ся доти, доки би не перенесли своїх маєтків до держав, положених дальше на полудни, особливо же до Тексасу та до Мехіка, так, що хоч би сусїди опісля й перешукали цїле гнїздо, то найшли би єго порожним, бо соколи би вже давно вилетїли з него. Але задля того мусів Келї як стій вертати до Гелени і мав намір лиш тогди зараз до них вертати, коли-б треба було конче втїкати. Коли-б то мав бути для них послїдний ратунок, то все ще мали они на стілько спроможности і способів так то все зробити, щоби ворог не міг навіть здогадати ся, кілько їх і як велика у них сила.

Всї ті розпорядженя були видані з такою оглядностию, а при тім сили тих, від котрих грозила їм небезпечність, були так добре обчислені, що дїйстно треба було дуже докладного знаня обставин, щоби з такою певностию можна було чекати аж послїдної хвилї, коли в противнім случаю одна занедбана година могла всїх згубити. Але чи то жителї острова не знали о тім нїчого, що небезпечність, яка їм грозить, вже так близька, щоби Келї подавав їм до відомости лиш то, що уважав за конче потрібне, чи може они дїйстно спускали ся так дуже на єго розум, досить, що майже всї уважали то за річ дуже малої ваги, а навіть чванили ся своєю перевагою. Задля того, що они могли так довго господарити по свому, поробили ся они дуже зухвалі, а декотрі говорили навіть отверто, що їм все одно, чи би їх хто тут вислїдив, чи нї. Они хотїли би побачити того, що важив би ся зачіпити їх тут в їх власній кріпости.

Розуміє ся, що Келї думав о тім инакше і знав добре, яка їм грозить небезпечність, та й способи, якими би они могли боронити ся від неї. А єго ще непокоїло й то, що не надходить ґаляр з Індияни, бо за той час, коли-б судно заєдно плило, мусїло би було вже давно не то доплисти до острова, але й єго минути. Лиш та страшенна мрака заставляла здогадувати ся, що ґаляр опізнив ся. Або старий гозиєр не хотїв пускати ся в небезпечну дорогу, або може й сам Біль побоював ся, що приплине за скоро, а хто знає, може й помине остров і так ще готов би випустити з рук цїнну добичу. Тимчасом здавало ся, як коли-б мрака мала розступати ся, бодай звіяв ся вітер — а то все буває добрий знак — отже можна бу-

стно дуже важну справу. Але заразом і мусимо на заміти его відносячі ся специяльно до нас, дати деякі поясненя. Коли ми не виступаємо против радикалів, то причина тому зовсім проста і ясна: не знаємо, хто з тих радикалів, де і що робить, а воювати просто лиш пустими словами уважаємо за невідповідне, бо тим замість робити добре можемо лиш шкодити, надаючи радикалам без потреби великого значіня і розголосу. Міг би хтось ще подумати, що ті радикали то дійстно якась страшна сила. Тимчасом ми знаємо дуже добре, що то по найбільшій части або молоді люди, котрим від того, що они, як то кажуть, десь щось полапали, в голові перевернуло ся, або що то люди такої вдачі, котру називаємо „нарваною“. Скоро они трохи постаріють ся, скоро трохи більше наберуть ся розуму, то й змінять ся самі. Правда, суть меж иними й такі, о котрих то не можна сказати, але ті знов роблять інтереси на радикалізмі. Але і то треба признати, що всі разом роблять цілій суспільности велику шкоду і для того треба против них виступати. Однакож до того треба фактів, бо без них вся писанина, вся борба на папери не мала би ніякого значіня а противно робила би з них лиш великих людий. На жаль ніхто з провінциї не ласкав нам подавати вістий про рух радикалів а навіть і сам Вп. Дописуватель з Підгіря обмежає ся лиш на самих загальниках, так, що з того всего можна лиш то знати, що в его сторонах проявляє ся рух радикальний, але де іменно, як і хто его ширить, — того годі дізнати ся. На якій же основі виступати нам против того руху? Чи воювати з радикальними ґазетами о пусті слова і робити їм ще реклям у?

Для того щоби наші селяни знали, що то суть радикали і їх радикалізм та для чого їх робста шкідлива, постараємось їм незадовго цілу сю справу пояснити).

Перегляд політичний.

Sonn- u. Montags-Ztg. доносить, що на раді міністрів постановлено поки що залишити проектовану міністром торговлі ґр. Вурмбрандом акцию удержавленя зелізниць.

На порядку дневнім завтрішного засіданя Палати послів стоїть між иншим дальша нарада над реформою податковою.

З Петербурга доносять, що цар відкинув петицию репрезентантів российскої праси і літератури в справі зміни істнуючих доси законів прасових, а то для того, що комісия визначена для розслїду тої петициї заявила ся против неї.

Цікаву вість подають з Льондону. Ото доносять, що в тамошних добре поінформованих кругах політичних говорять зовсім на певно, що Росия знала вже наперед услівя мира межи Хіною і Японом та згодила ся на них.

Вибори до скупштини випали в цілій Сербії в користь правительства. Скупштина збере ся сим разом в Нишу і передовсім займе ся знесенем закона, забороняючим королевій Наталії вертати до краю. Аж по ухваленю такого закона приїде королева до Білграду.

Новинки.

Львів дня 22 цьвітня 1895.

— **З Станїславова пишуть нам**: Преосьв. епископ Юліян Куїловский виїхав дня 20 с. м. рано до Львова в цїли полагодженя важних справ епархіяльних, а відтак сего тиждня виїде зі Львова на посьвяточні ферії до Пенадової коло Дубецка, де забавить до дня 1 мая.

— **З Дрогобича** пишуть: В день Воскресенія Христового, коли по службі Божій в церкви зійшли ся в Василіяньскім будинку у о. ігумена Немиловича для зложеня благожелань представителї властий державних та автономічних і місцеве учительство, о. ігумен по короткій промові до гостий вручив бурмістрови міста Дрогобича, послови Ксен. Охримовичеви пох альну грамоту з благословенем від Впреосв. епископа д-ра Пелеша за его ревні заходи при узисканю 10.000 зр. на зреставроване церкви сьв. Трійці, ухвалених дрогобицкою радою міста, чим п. бурмістр охоронив убогих руских передміщан Дрогобича від конкуренциї. П. Охримович в зворушеню подякував за се признане его заходів для добра рускої церкви, а скінчив бажанем, щоби за свого урядованя міг ще прислужити ся для дрогобицких міских шкіл.

— **Величезний огонь** навістив дня 19 цьвітня село Байківцї під Тернополем. Згоріло звиж 100 хат з цїлим маєтком, церков, школа і мешкане сьвященика. Шкода виносить около 100.000 зр.

— **Черновецка рада громадска** рішила на засїданю з 18 с. м. дарувати для потерпівших від землетрясеня в Люблянї 300 зр.

— **Галицко-руский епископат**—як доносить „Буковина“ — старає ся о заложене доцентури церковно-славяньского язика для греко-католицких богословів львівского університету.

— **Похорон бл. п. о. Василя Ільницкого** відбув ся дня 18 цьвітня в Підпечарах коло Станїславова при численній участи духовеньства з охрестности, а навіть і з дальших сторін під проводом Впр. о. митрата Білецкого і при участи делеґата станїславівскої капітули Впр. архідіякона Литвиновича. На похоронах явили ся представителї краєвої ради шкільної, учителїв рускої ґімназиї у Львові і руских товариств. Проповідь в церкви виголосив о. Вальницкий, а над гробом промавляли краєвий інспектор Ів. Левицкий та професори Роман Цеглиньский і Іл. Кокорудз.

— **Спритний обманець.** Перед судом присяжних у Відни відбула ся сими днями карна розправа против Іос. Ґарчиньского, обжалованого о обманьство. Обжалований витуманив від Антона Коняра, зелїзничого послугача, 2.000 зр. під покривкою, що він обіймив будову зелїзничого двірця в Кракові і зложив кавцию в квоті 10.000 зр. Крім того виманти в Ґарчиньский від Яна Мровца, служачого у кс. Поліцкого 1080 зр. нібито на кавцию для Gazet-и wiedeńsk-oї, котру наміряв видавати комітет, до котрого належав кс. Поліцкий і кандидат нотарияльний Мариян Орловский. Від Генрика Малера і Генрика Ляйтнера видурив обжалований 1328 зр., від Симона Шпіцера 470 зр., яко підприємець будови касарень в Будапешті, а від Альойзиї Преровскої 172 зр., обіцюючи їй віддати кантину при тій будові. Вкінци обіцяв Ґарчиньский якомусь Рафаїлови Брильскому з Золочева посаду при асекурациї худоби і вимантив від него при тій нагоді 40 зр. Акт обжалованя представляє Ґарчиньского, яко першорядного дурисьвіта, що вже нераз був караний за обманьства. Він був вже, так сказати, всім: робітником, аптикарским ляборантом, цукерником, редактором, промисловцем, огородником і всю свою зручність уживав на туманене легковірних людий. Між иншими дістав Ґарчиньский патент на своє винайдене, улекшуюче курам несене яєць і шукав купця на сей патент Розправа протягнула ся кілька днів і Ґарчинь-

---

ло сподївати ся, що судно надпливе, коли ще не скоро лиш стане свитати, то бодай зі всходом сонця.

Підчас коли розбишаки розійшли ся тепер по острові, щоби виконати дані їм приказ и і стерегти свою нору від зради, вернув Келї поволи назад до мурина і тихенько поклав єму руку на плече. Африканець кинув ся, коли почув, що хтось хоч легко доторкнув ся пальцями его плеча, бо они як-раз поразили его тут в рану від гарапа. Але скоро побачив, що то его пан, так зараз підняв ся.

— Чуєш, Болїваре — відозвав ся капітан і споглянув понуро муринови в очи — они збиткували ся тут над тобою і взяли тебе під ноги за то, що ти менї вірний?

Мурин лиш заскреготав зубами і заіскреним оком споглянув на ясно осьвітлене вікно своєї начальниці.

— Я все знаю — відозвав ся Келї і підніс успокоюючо руку до него — але.... може то й добре, що так стало ся, на всякий случай не вийде то тобі на шкоду. Але тут не можеш лишати ся — додав він по хвили — Ґеорґіна знає, що ти зробив, а в сїй справі месть єї не знає границь.... мусимо оба від неї боронити ся. Спакуй, що хочеш забрати з собою, і ходи зі мною.

Болївар видивив ся здивований на капітана. В словах тих пробив ся якийсь понурий вираз — хиба-ж хотїв він покидати острова.... покидати Ґеорґіну, нехай дїє ся з нею, що хоче?

— А ми-ж не вернемо назад? — спитав він, коли побачив, що его пан відвернув очи від него.

— Ти не вернеш.... бодай не так скоро.... я може вже завтра — відповів Келї — але спіши ся, спіши, бо час на часї не стоїть, нам треба буде не одну годину плисти против води.

— Коли-ж бо я не годен веслувати! — замуркотїв мурин — менї руки як би відоймило.... гарап позбавив мене всеї сили.

— Будеш кермувати — відповів капітан — ти мене нераз перевозив, а нинї нехай твої руки спочинуть. Але чуєш Болївар, чи будеш мене від нинї завсїгди слухати та пожертвуєш своє житє для мене і будеш менї завсїгди вірний? Чи послухаєш, хоч би я тобі не знати що казав зробити?

— Вн, маса, відомстили ся нинї за мене — промовив мурин тихо, а очи єму аж засьвітили ся і спочили на темній громадцї, що як-раз виносила убитого поза огорожу. — Кров того падлюки, котру ви пролили, бризнула на мене, а кожда єї капля була бальзамом на мої пекучі рани; хиба-ж гадаєте, що я вам то коли забуду?

Келї дививсь єму кілька хвиль проникаючо в очи, а відтак відозвав ся тихо:

— Добре.... я тобі вірю.... иди-ж і збирай ся; моя лодка стоїть на звичайнім місци. Він обернув ся відтак борзо і хотїв іти, але голос мурина ще раз спинив его.

— Маса! — відозвав ся Болївар і сягнув рукою до кишенї своєї кітлі — ось вам два листи.... то їх мав местіц при собі.... але они мабуть не для вас призначені.

— Добре, добре — шепнув Келї і взяв їх від него — дякую тобі — і пішов борзо поза внутрішну огорожу малими ворітцями з північно-західного боку, котрі сполучала вузка стежка з пісковою лавою, що була межи обома островами. А Болївар пішов тимчасом нишком до своєї хати, зібрав там до купи все, що мав найлїпшого, і не пращаючись з ніким, анї не відозвавшись хоч би одним словом до нікого на острові, пустив ся серед густої мраки, добре звістною єму стежкою з оселї, щоби зійти ся з своїм капітаном на означенім місци.

28.

Пригода Патрика О'Туле.

Патрик О'Туле, лишивши обох мужчин на березї, ішов борзо до помешканя судиї. Але він не так хотїв повідомити его о своїм намірі, бо помочи закона ще не жадав, як лиш попросити его о компас, позаяк цїла околиця вкривала ся густою мракою. Але не застав судиї дома, а що челядь не могла єму навіть на певно сказати, коли той верне, то він рішив ся пуститись в дорогу і без компаса спробовати щастя. Не надумуючись богато пустив ся він до своєї лодки, відвязав єї і поплив поволи попід західний беріг до того місця, де мешкав Бредшав, а куди міг заплисти з водою найдальше за годину. Доки він ще держав ся берега, так, що міг на нім бодай розпізнати тїни дерев, то ще було пів біди й лиха. Снаґів та соврів не потребував боятися, бо его судно було за легке, як щоби они могли его ушкодити, а коли-б вода загнала его між них, то він міг знов видобути ся. Що найбільше міг его який соєр, що також иноді буває, виринаючи з води, так підкинути, що в лодку набралось би трохи води. Але то буває дуже рідко і він плив дуже жваво, лиш часом підносив голову та оглядав ся, чи не добачить де якої значнійшої перешкоди. Легкий човен гнав стрілою по запі еній воді та попри ліси і стрімкі береги, аж на право показав ся малий залив, коло котрого мешкав Бредшав. Тут поступив він до молодого чоло-

ского засуджено на 6 літ тяжкої вязниці. Гарчиньский буде тепер відставлений до Львова, бо львівский суд видав вже перед 10 літами гончий лист за ним, яко за обманцем.

— **Пригоди на провінциї.** В Перемишли напали дня 15 с. м. паробки Юрко Павлик і Михайло Білик на їдучого верхом почтильона Марка Маєвского і поранили его в голову. Виновників увязнено. — В Новици коло Калуша вибух дня 15 цьвітня огонь і при сильнім вітрі знищив загороди сімох господарів та наробив шкоди на 3.464 зр. Шкода в значній части обезпечена. — Жінка о. Дмитра Маркова греко-кат. сотрудника в Райтаровичах коло Самбора, а дочка о. Нероновича місцевого пароха, про котрої сметь ми онгди доносили, померла — як пишуть з Самбора — серед дуже траґічних обставин. Именно в приступі божевільства задушила свое немовля, а відтак підрізавши собі бритвою горло, кинула ся в саджавку, де закінчила житє.

— **Ческо-славяньска етноґрафічна вистава в Празї** буде торжественно отворена дня 15 мая с. р. при участи властий державних, корпораций, товариств ческих і цїлого комітету.

— **Підпал і самоубійство.** Ві второк Великодних сьвят — як пишуть з Бережан — прийшов в Лапшині коло Бережан до Івана Бриндака его вітчим Юрмигей і став упоминати ся о кусник поля, котрий ему не палежав ся. Бриндак видячи, що вітчим пяний, радив ему, щоби виспав ся тим більше, що се дїяло ся вже коло 8-ої години вечером. Однако вітчим ударив Івана і вийшов грозячи пасербови, що не довго буде уживати хати і поля. О пів до десятої здїйснила ся погроза, бо всї будинки Бриндака стояли в полуміни, а він сам ледве живий утїк вікном з жінкою і дитиною. Огонь перенїс ся і на инші хати і знищив 5 загород, з котрих ледве одна була асекурована. Рано найдено в лїсї під селом повішеного Юрмигея, вітчима Бриндака.

— **Огнї.** Вчера о 8-ій годинї вечером вибух огонь в броварі лисеницкім за Личаківскою роґаткою у Львові. Згоріли стайнї і маґазини броварні і огонь лютив ся до рана. — Передвчера вибух огонь в Давидові, селї положенім о 3 милї від Львова і знищив кілька загород.

— **Затроєнє крови фарбованими панчохами.** З Берна моравского доносять, що помер там професор при краєвій реальній школї, Віктор Заграда. Причиною смерти було затроєнє крови, котре мало наступити від фарбованих панчох, які професор Заграда носив.

— **Вилив Днїпра** затопив в Київі низше положені улиці і передмістя та наробив великої шкоди. Комунїкация відбуває ся човнами і мешканцї випроваджують ся з залитих водою домів. Крім того знищила повінь шлях зелїзницї роменьскої і вороніжскої.

— **Яке письмо для очий найздоровійше.** В парискій академії наук розбирав окуліст Яваль причини, длячого між Нїмцями найбільше короткозорих і дійшов до заключеня, що найбільше псує їм очи їх похиле письмо. Яваль радить при писаню придержувати ся правила: тримати зошит просто, писати просто і держати тїло просто. Лише голову можна похилити наперед, скілько вимагає потреба. Що-до положеня пишучої руки, то можна еї або зовсім сперти, або лише на пальцях. Сей послїдний спосіб есть відповіднїйший для простого письма, але науку писаня у дїтий треба зачинати від другого способу, та аж тодї, як дїти беруть ся писати на безлїнїйнім папери, переходить до першого способу.

— **Треба знати, як собі помогти.** Капітанови одного купецкого парохода повірено окрім ладунку ще й 20.000 франків. Він мусів станути в Монако і не міг втерпіти, щоби не спробувати щастя. З початку він виґравав, як то часто з початку буває, але потім щастє від него відвернуло ся. Він вже вложив чужі гроші і програв їх цїлком. Так утратив цїлий ему повірений гріш, а також — бо не мав звідки звернути ті гроші — й свою честь. Але мореплавець скоро рішив ся і станув перед „адмінїстрациєю", розповів їй цїлий випадок, та просив, щоби ему звернули хоч чужий програний гріш; однак „адмінїстрация" не вволила его волї. В розпуцї сказав капітан: „Отже менї лишає ся тепер лише один вихід. Я йду тепер на пароход і коли за пів години не дістану моїх 20.000 франків, то застрілю ся; але перед тим розстрілю се прокляте касино." Небавом можна було его побачити, як ходив на пароходї, казав чистити і набити гармату, а сам еї звернув до касина. Ще не минуло 20 мінут, а вже приїхав урядник адмінїстрациї і сказав чемненько: „Капітане, залишіть ті приготовленя. Гармати можете виладувати. Тут маєте ваших 20.000 франків. Щаслива дорога!"

— **Померли:** Николай Зарицкий, радник краєвого суду у Львові в 59-ім роцї житя. — Теодора Наумовичева, жена пок. Ів. Наумовича дня 4 цьвітня в Варшаві. — Бувший командант краєвої жандармериї в Чернівцях полковник Вільгельм Райнельт-Енґгайм в Бporta на удар серця.

віка, а той розповів ему то само, лиш ще обширнїйше і точнїйше, що й лодкарєви з Індияни. Він набрав тепер досить сильного переконаня, що не лиш его підозріне було зовсїм оправдане, але що й есть навіть на досить певній тропї тої непотрібної зволочи, на котру дуже був завзяв ся, та що еї таки вислідить.

Правда, що й Бредшав не радив ему брати ся до того так самому і без всякого приготовленя та ще й серед такої мраки, що він би навіть не міг знайти острова; але О'Туле, коли раз на що завзяв ся, то вже уперто стояв при своїм, і для того сказав ему, що він на всякий случай бодай спробує, позаяк така мрачна пора як-раз дуже догідна до того, бо коли на острові криють ся дійстно злочинцї, то они певно не дуже будуть тепер стеречи его. Отже щоби не тратити богато часу побув він у Бредшава лиш дуже коротко та ще й взяв від него вовняну дерґу, котру той ему майже силоміць упхав, щоби мав бодай чим укрити ся, коли-б ему прийшло ся там довше перебути, як він то тепер наміряв. Відтак відвязав він веселий свое судно і сказав ще молодому чоловікови, що він почує незадовго знову о нїм, бо він непотрібам лодкарям хоче налляти горячого сала за шкіру за то, що они так его побили.

Бредшав постояв ще на березї і дивив ся за ним, поки аж судно не щезло ему з очий; ще лиш через якийсь час чув він удари весла відважного Ірляндця, аж наконець і они затихли десь в далекій дали.

О'Туле, правдивий син „зеленого острова" пустив ся сьміло і відважно на пригоду, а можна сказати, що то у него була не так відвага, як якась щаслива легкодушність, якась байдужність про будучність, котра гнала его в небезпечність, а котрої він, що правда, не сподївав ся. Але ж бо й нїхто в Арканзасї не був би уважав то за можливе, щоби серед цивілізованих держав, на широкім, для кождого судна отвертім водній дорозї цїлої західної торговлї розсїла ся добре зорґанїзована і так страшна ватага розбишаків, як то було в самім дїлї. Навіть не взяв з собою віякого оружя, лиш простий мисливский ніж цїд камізелькою, котрий був привязаний мотузочком до ґузика від шлейки, а котрий він носив більше задля роботи при господарстві, як задля оборони.

До вечера було вже недалеко. А хоч Патрик і як рад був з того, бо тим лекше прийшлось би ему потайком дістати ся на остров, то все-таки вже й сам починав сумнівати ся, чи серед так густої мраки буде дійстно міг відшукати той остров. На всякий случай був вже недалеко від него. Розстайність від вербового острова аж до острова шїсдесять і один обчислювано на водї на яких вісім миль, сам похват при теперішнім станї води мусїв би его нести пять миль на годину; коли-б він ще до того робив веслом, то мусїв би цїлу ту дорогу переплисти в тім же самім часї. Доки же він держав ся близько берега, то ще якось уйшло; він видів беріг ріки близько себе і для того держав ся добре все одного напряму, але тепер, і то не далеко від вербового острова, робила ріка Місісіпі велике колїно до Арканзасу і змушувала его тим, коли він не хотїв збити ся зовсім з дороги, пустити ся берега.

(Дальше буде)

Господарство, промисл і торговля.

— **Рух особовий і товаровий на державних зелїзницях.** Після послїдного вмказу ґенеральної дирекциї зелїзниць перевезено в місяци марті на всїх власних і в зарядї державних зелїзниць остаючих шляхах загалом 2,571.506 осіб; 1,995.134 тон товарів. Дохід з перевозу товарів виносив 5,444.290 зр., а з перевозу осіб і пакунків 1,374.956 зр. загалом дохід в місяци марті с. р. виносив 6,819.246 зр.

Телеграми.

Відень 22 цьвітня. При виборах видїлу помічників ґремїюм купецкого в ратуши удержалась лїста християньских социялів 6490 голосами, підчас коли социяльні демократи остались в меншости, бо їх лїста дістала лиш 3830 голосів. По виборах прийшло перед ратушем до кровавої бійки і аж полїция мусїла робити порядок та арештувала 12 ексцедентів.

Люблянa 22 цьвітня. Вчера о 6 год. 40 мін. вечером дались тут почути знову два сильні підземні удари і земля трохи затрясла ся.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год

Відходять до

	Поспішний		Особові			
Кракова	3 00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3 20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7·4[illegible]
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3 08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам	2·34	9·4[illegible]	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 16	—	7·11	8.13	1·03	9·[illegible]
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	—
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пор нічву від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. ран

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниць державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білєти полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannengasse 29) удїляє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники з звалюють, можна також засягнути інформаций що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

Час подаємо після годинника львівского; він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год. то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

— „**Правда**", вістник політики, науки і письменьства, виходить тепер два рази на місяць, 15-ого і 30-ого, складає ся з півпята аркуша друку на місяць, а мимо того коштує на рік тілько 4 зр. Адмінїстрация „Правди" находить ся у Львові, при улици Академичній ч. 8.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.